

บทที่ 3

วิธีดำเนินการประเมินโครงการ

การประเมินโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 มีวิธีการดำเนินการประเมินโครงการ ตามวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการ ดังนี้

1. กรอบแนวทางการประเมินโครงการ
2. วิธีดำเนินการประเมินด้านบริบทของโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33
3. วิธีดำเนินการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33
4. วิธีดำเนินการประเมินด้านกระบวนการของโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33
5. วิธีดำเนินการประเมินด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33

กรอบแนวทางการประเมินโครงการ

ผู้ประเมินได้กำหนดกรอบแนวทางการประเมินโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ตามวัตถุประสงค์การประเมินโครงการ ดังนี้

ตารางที่ 15 กรอบแนวทางการประเมินโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33

วัตถุประสงค์	ประเด็นการประเมิน/ ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งข้อมูล/ ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือเก็บรวบรวม ข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์การประเมิน
1. เพื่อประเมินด้าน บริบทของโครงการฯ	ประเมินความสอดคล้องในประเด็น 1. นโยบายการศึกษา 2. หลักการและเหตุผล 3. วัตถุประสงค์ของโครงการ 4. เป้าหมายของโครงการ	1. ผู้บริหารโรงเรียน 2. ครู 3. คณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รวม 136 คน	แบบประเมิน ด้านบริบทของ โครงการฯ	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป หรือระดับมาก ขึ้นไป
2. เพื่อประเมินด้าน ปัจจัยเบื้องต้นของ โครงการฯ	ประเมินความเหมาะสมในประเด็น 1. ด้านบุคลากร 2. ด้านสื่อและวัสดุอุปกรณ์ 3. ด้านงบประมาณ 4. ด้านการบริหารจัดการ 5. ด้านภาคีเครือข่าย	1. ผู้บริหารโรงเรียน 2. ครู 3. คณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รวม 136 คน	แบบประเมิน ด้านปัจจัยเบื้องต้น ของโครงการฯ	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป หรือระดับมาก ขึ้นไป

ตารางที่ 15 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ประเด็นการประเมิน/ ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งข้อมูล/ ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือเก็บรวบรวม ข้อมูล	การวิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์การประเมิน
3. เพื่อประเมินด้าน กระบวนการของ โครงการฯ	ประเมินการปฏิบัติงานตาม กระบวนการระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน 1. กิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็น รายบุคคล 2. กิจกรรมการคัดกรองนักเรียน 3. กิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนา 4. กิจกรรมการป้องกันและแก้ไข 5. กิจกรรมการส่งต่อนักเรียน	1. ผู้บริหารโรงเรียน 2. ครู รวม 123 คน	แบบประเมิน ด้านกระบวนการของ โครงการฯ	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป หรือระดับมาก ขึ้นไป

ตารางที่ 15 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ประเด็นการประเมิน/ ตัวแปรที่ศึกษา	แหล่งข้อมูล/ผู้ให้ข้อมูล	เครื่องมือเก็บ รวบรวมข้อมูล	การวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์การประเมิน
4. เพื่อประเมิน ด้านผลผลิตของ โครงการฯ	1. ประเมินผลผลิตตาม วัตถุประสงค์ของโครงการ - ด้านคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ของผู้เรียน - ด้านความสามารถในการ เรียนรู้ - ด้านการป้องกันและแก้ไข ด้านการเรียน - ด้านเสริมสร้างทักษะชีวิตและ การคุ้มครองนักเรียน	1. ผู้บริหารโรงเรียน 2. ครู รวม 123 คน	2. แบบประเมิน ด้านผลผลิตของ โครงการ	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป หรือระดับมาก ขึ้นไป
	2. ด้านความพึงพอใจต่อ โครงการ	1. คณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 2. ผู้ปกครองนักเรียน 3. นักเรียน รวมจำนวน 653 คน	แบบประเมิน ความพึงพอใจต่อ โครงการฯ	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป หรือระดับมาก ขึ้นไป

วิธีดำเนินการประเมินด้านบริบทของโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลการประเมินด้านบริบทของโครงการ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 136 คน ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน ครู จำนวน 122 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 13 คน ซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินด้านบริบทของโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์

1.1 ศึกษาและทำความเข้าใจข้อมูลโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33

1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินด้านบริบทของโครงการ

1.3 เข้าร่วมประชุมและศึกษารายงานประชุมการดำเนินงานโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33

2. ขั้นตอนออกแบบ

2.1 กำหนดจุดประสงค์ ขอบเขตข้อความ รูปแบบของแบบประเมิน และเกณฑ์การประเมิน

2.2 สร้างแบบประเมินด้านบริบทของโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 จำนวน 10 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (พิชิต ฤทธิ์จรรยา, 2557 : 280) ได้แก่

5 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก

3 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

3. ขั้นพัฒนา

3.1 นำแบบประเมินด้านบริบทของโครงการที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยการพิจารณาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Item Objective Congruence: IOC) และกำหนดคะแนนการพิจารณา ดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2557 : 292)

- +1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
- 1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

3.2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบประเมินด้านบริบทของโครงการโดยใช้สูตรของ Rovinelli & Hambleton (1976) ผลการวิเคราะห์พบว่า ข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 เป็นข้อคำถามที่ใช้ได้สามารถนำไปใช้ได้

3.3 ปรับปรุงแก้ไขภาษาในข้อคำถามให้มีความชัดเจนและครบถ้วนจากนั้นนำแบบประเมินไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนท่าตูมประชาเสริมวิทย์ อำเภوتاตูม จังหวัดสุรินทร์ รวมจำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายในการประเมินโครงการครั้งนี้ เนื่องจากเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ที่มีบริบทใกล้เคียงกัน และมีการดำเนินโครงการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเช่นเดียวกัน จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) คือ การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2557: 296) พบว่า ข้อคำถามในแบบประเมินด้านบริบทของโครงการมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.76-0.93 แสดงว่าทุกข้อใช้ได้ และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.97 แสดงว่ามีค่าความเชื่อมั่นสูง สามารถนำไปใช้ได้

4. ขั้นนำไปใช้และประเมินผล

นำแบบประเมินด้านบริบทของโครงการไปใช้กับผู้บริหารโรงเรียน ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ รวมจำนวน 136 คน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ประเมินได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แจกแบบประเมินด้านบริบทโครงการให้แก่ผู้บริหารโรงเรียน ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ รวมจำนวน 136 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลกลับด้วยตนเอง

2. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบประเมินด้านบริบทของโครงการที่ได้รับมาทั้งหมด และนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดเกณฑ์ การตัดสินผลการประเมินและการแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550 : 69)

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความสอดคล้องในระดับน้อยที่สุด

การสรุปผลการประเมิน การแปลความหมายพิจารณาจากเกณฑ์การตัดสิน ดังนี้

ตัดสินผ่านเกณฑ์ หมายถึง ตั้งแต่ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 หรือระดับมากขึ้นไป

ตัดสินไม่ผ่านเกณฑ์ หมายถึง ตั้งแต่ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 หรือระดับปานกลางลงไป

วิธีดำเนินการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลการประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 136 คน ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน ครู จำนวน 122 คน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 13 คน ซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์

1.1 ศึกษาและทำความเข้าใจข้อมูลโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33

1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการ

1.3 เข้าร่วมประชุมและศึกษารายงานประชุมการดำเนินงานโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33

2. ขั้นตอนการออกแบบ

2.1 กำหนดจุดประสงค์ ขอบเขตข้อความ รูปแบบของแบบประเมิน และเกณฑ์การประเมิน

2.2 สร้างแบบประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ครอบคลุมประเด็นด้านบุคลากร ด้านสื่อและวัสดุอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารจัดการ และด้านภาคีเครือข่าย จำนวน 22 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2557 : 280) ได้แก่

5 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

3. ขั้นตอนการพัฒนา

3.1 นำแบบประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยการพิจารณาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อความกับจุดประสงค์ (Item Objective Congruence: IOC) และกำหนดคะแนนการพิจารณาดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2557 : 292)

+1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อความนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ข้อความนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

-1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อความนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

3.2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความของแบบประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการโดยใช้สูตรของ Rovinelli & Hambleton (1976) ผลการวิเคราะห์พบว่า ข้อความมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 เป็นข้อความที่ใช้ได้สามารถนำไปใช้ได้

3.3 ปรับปรุงแก้ไขภาษาในข้อความให้มีความชัดเจนและครบถ้วนจากนั้นนำแบบประเมินไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหาร ครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนท่าตูมประชาเสริมวิทย์ อำเภوتاตูม จังหวัดสุรินทร์ รวมจำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายในการประเมินโครงการครั้งนี้ เนื่องจากเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต 33 ที่มีบริบทใกล้เคียงกัน และมีการดำเนินโครงการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เช่นเดียวกันจากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) คือ การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2557: 296) พบว่า ข้อคำถามในแบบประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.58-0.90 แสดงว่าทุกข้อใช้ได้ และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.97 แสดงว่ามีค่าความเชื่อมั่นสูง สามารถนำไปใช้ได้

4. ขั้่นนำไปใช้และประเมินผล

นำแบบประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการไปใช้กับผู้บริหารโรงเรียน ครู และ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ รวมจำนวน 136 คน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ประเมินได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แจกแบบประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการให้แก่ผู้บริหารโรงเรียน ครู และ คณะกรรมการสถานศึกษาของโรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ รวมจำนวน 136 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลกลับด้วยตนเอง

2. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของประเมินด้านปัจจัยเบื้องต้นของโครงการที่ได้รับมาทั้งหมด และนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินและการแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550 : 69)

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

การสรุปผลการประเมิน การแปลความหมายพิจารณาจากเกณฑ์การตัดสิน ดังนี้

ตัดสินผ่านเกณฑ์ หมายถึง ตั้งแต่ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 หรือระดับมากขึ้นไป

ตัดสินไม่ผ่านเกณฑ์ หมายถึง ตั้งแต่ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 หรือระดับปานกลางลงไป

วิธีดำเนินการประเมินด้านกระบวนการของโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลการประเมินด้านกระบวนการของโครงการ ปีการศึกษา 2562 จำนวน 123 คน ได้แก่ รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน และครู จำนวน 122 คน ซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินด้านกระบวนการของโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ขั้นวิเคราะห์

1.1 ศึกษาและทำความเข้าใจข้อมูลโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33

1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเมินด้านกระบวนการของโครงการ

1.3 เข้าร่วมประชุมและศึกษารายงานประชุมการดำเนินงานโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33

2. ขั้นตอนออกแบบ

2.1 กำหนดจุดประสงค์ ขอบเขตข้อความ รูปแบบของแบบประเมิน และเกณฑ์การประเมิน

2.2 สร้างแบบประเมินด้านกระบวนการของโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ จำนวน 5 ฉบับ ได้แก่ จำนวน 5 ฉบับ ฉบับที่ 1 การประเมินกิจกรรมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 16 ข้อ ฉบับที่ 2 การประเมินกิจกรรมการคัดกรองนักเรียน จำนวน 13 ข้อ ฉบับที่ 3 การประเมินกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน จำนวน 20 ข้อ ฉบับที่ 4 การประเมินกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน จำนวน 20 ข้อ และฉบับที่ 5 การประเมินกิจกรรมการส่งต่อนักเรียน จำนวน 9 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2557 : 280) ได้แก่

5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. ขั้นพัฒนา

3.1 นำแบบประเมินด้านกระบวนการของโครงการที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยการพิจารณาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Item Objective Congruence: IOC) และกำหนดคะแนนการพิจารณาดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2557 : 292)

+1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

-1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

3.2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบประเมินด้านกระบวนการของโครงการโดยใช้สูตรของ Rovinelli & Hambleton (1976) ผลการวิเคราะห์พบว่า ข้อคำถามในฉบับที่ 1 การประเมินกิจกรรมการเรียนรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 16 ข้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 เป็นข้อคำถามที่ใช้ได้สามารถนำไปใช้ได้ ข้อคำถามในฉบับที่ 2 การประเมินกิจกรรมการคัดกรองนักเรียน จำนวน 13 ข้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 เป็นข้อคำถามที่ใช้ได้สามารถนำไปใช้ได้ ข้อคำถามในฉบับที่ 3 การประเมินกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียน จำนวน 20 ข้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 เป็นข้อคำถามที่ใช้ได้สามารถนำไปใช้ได้ ข้อคำถามในฉบับที่ 4 การประเมินกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน จำนวน 20 ข้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 เป็นข้อคำถามที่ใช้ได้สามารถนำไปใช้ได้ และข้อคำถามในฉบับที่ 5 การประเมินกิจกรรมการส่งต่อนักเรียน จำนวน 9 ข้อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 เป็นข้อคำถามที่ใช้ได้สามารถนำไปใช้ได้

3.3 ปรับปรุงแก้ไขภาษาในข้อคำถามให้มีความชัดเจนและครบถ้วนจากนั้นนำแบบประเมินไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารและครูโรงเรียนท่าตูมประชาเสริมวิทย์ อำเภوتاตูม จังหวัดสุรินทร์ รวมจำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายในการประเมินโครงการครั้งนี้ เนื่องจากเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ที่มีบริบทใกล้เคียงกัน และมีการดำเนินโครงการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเช่นเดียวกัน จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) คือ การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) (พิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2557: 296) พบว่า แบบประเมินฉบับที่ 1 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.41-0.77 และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.90 แบบประเมินฉบับที่ 2 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.76-0.90 และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.97 แบบประเมินฉบับที่ 3 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.73-0.91 และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.99 แบบ

ประเมินฉบับที่ 4 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.45-0.76 และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.94 และแบบประเมินฉบับที่ 5 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.61-0.92 และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.97 แสดงว่า มีค่าความเชื่อมั่นสูง สามารถนำไปใช้ได้

4. ชี้นำไปใช้และประเมินผล

นำแบบประเมินด้านกระบวนการของโครงการไปใช้กับผู้บริหารโรงเรียน ครู และ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ รวมจำนวน 136 คนเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ประเมินได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. แจกแบบประเมินด้านกระบวนการของโครงการให้แก่ผู้บริหารโรงเรียนและครู โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ รวมจำนวน 123 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลกลับด้วยตนเอง
2. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบประเมินด้านกระบวนการของโครงการที่ได้รับมาทั้งหมด และนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินและการแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550 : 69)

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

การสรุปผลการประเมิน การแปลความหมายพิจารณาจากเกณฑ์การตัดสิน ดังนี้

ตัดสินผ่านเกณฑ์ หมายถึง ตั้งแต่ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 หรือระดับมากขึ้นไป

ตัดสินไม่ผ่านเกณฑ์ หมายถึง ตั้งแต่ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 หรือระดับปานกลางลงไป

วิธีดำเนินการประเมินด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลการประเมินโครงการ มีดังนี้

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประเมินด้านผลผลิตของโครงการในประเด็นด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ด้านความสามารถในการเรียนรู้ ด้านการป้องกันและแก้ไขด้านการเรียน ด้านเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 123 คน ได้แก่ รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน และครู จำนวน 122 คน ซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง
2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลประเมินด้านความพึงพอใจต่อโครงการ จำนวน 653 คน ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 13 คน ได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 320 คน และนักเรียน จำนวน 320 คน ได้มาโดยใช้ตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซีและมอร์แกน ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้การสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 4 ฉบับ ได้แก่

1. แบบประเมินด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33
2. แบบประเมินความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 จำนวน 3 ฉบับ
 - 2.1 แบบประเมินความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33
 - 2.2 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33
 - 2.3 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินโครงการ

1. แบบประเมินผลผลิตของโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1.1 ขั้นวิเคราะห์

1.1.1 ศึกษาและทำความเข้าใจข้อมูลโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33

1.1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินด้านผลผลิตของโครงการ

1.1.3 เข้าร่วมประชุมและศึกษารายงานประชุมการดำเนินงานโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33

1.2 ขั้นตอนออกแบบ

1.2.1 กำหนดจุดประสงค์ ขอบเขตข้อคำถาม รูปแบบของแบบประเมิน และเกณฑ์การประเมิน

1.2.2 สร้างแบบประเมินด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ โดยเป็นการประเมินความคิดเห็นต่อผลผลิตตามสภาพจริงที่เกิดขึ้นกับนักเรียนตามวัตถุประสงค์ของโครงการในประเด็นด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน ด้านความสามารถในการเรียนรู้ ด้านการป้องกันและแก้ไขด้านการเรียน และด้านเสริมสร้างทักษะชีวิตและการคุ้มครองนักเรียน จำนวน 20 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2557 : 280) ได้แก่

5 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.3 ขั้นพัฒนา

1.3.1 นำแบบประเมินด้านผลผลิตของโครงการที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยการพิจารณาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Item Objective Congruence: IOC) และกำหนดคะแนนการพิจารณาดังนี้ (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2557 : 292)

- +1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
- 1 ถ้าแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

1.3.2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบประเมินด้านผลผลิตของโครงการโดยใช้สูตรของ Rovinelli & Hambleton (1976) ผลการวิเคราะห์พบว่า ข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 เป็นข้อคำถามที่ใช้ได้สามารถนำไปใช้ได้

1.3.3 ปรับปรุงแก้ไขภาษาในข้อคำถามให้มีความชัดเจนและครบถ้วนจากนั้นนำแบบประเมินไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารและครูโรงเรียนท่าตูมประชาเสริมวิทย์ อำเภوتاตูม จังหวัดสุรินทร์ รวมจำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายในการประเมินโครงการครั้งนี้ เนื่องจากเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ที่มีบริบทใกล้เคียงกัน และมีการดำเนินโครงการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเช่นเดียวกัน จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) คือ การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2557: 296) พบว่า ข้อคำถามในแบบประเมินด้านผลผลิตของโครงการมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.60-0.90 แสดงว่าทุกข้อใช้ได้ และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.97 แสดงว่ามีค่าความเชื่อมั่นสูงสามารถนำไปใช้ได้

1.4 ขนั้นำไปใช้และประเมินผล

นำแบบประเมินด้านผลผลิตของโครงการไปใช้กับครูโรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ จำนวน 122 คน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2. แบบประเมินความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ขั้นวิเคราะห์

2.1.1 ศึกษาและทำความเข้าใจข้อมูลโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33

2.1.2 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีความพึงพอใจและการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินงานโครงการ

2.1.3 เข้าร่วมประชุมและศึกษารายงานการประชุมการดำเนินโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33

2.2 ขั้นตอนการประเมิน

2.2.1 กำหนดจุดประสงค์ ขอบเขตข้อคำถาม รูปแบบของแบบประเมิน และเกณฑ์การประเมิน

2.2.2 สร้างแบบประเมินความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2557 : 280) จำนวน 3 ฉบับ ซึ่งครอบคลุมในประเด็นด้านการบริหารจัดการ ด้านกระบวนการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นต่อนักเรียน และกำหนดระดับความคิดเห็นในแบบประเมินความพึงพอใจโดยมีลักษณะการให้คะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

1) แบบประเมินความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ต่อโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 จำนวน 26 ข้อ

2) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 จำนวน 26 ข้อ

3) แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 จำนวน 26 ข้อ

2.3 ขั้นพัฒนา

2.3.1 นำแบบประเมินความพึงพอใจทั้ง 3 ฉบับที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยการพิจารณาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (Item Objective Congruence: IOC) และกำหนดคะแนนการพิจารณาดังนี้ (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2557 : 292)

- +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
- 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
- 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหาตามจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

2.3.2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบประเมินความพึงพอใจโดยใช้สูตรของ Rovinelli & Hambleton (1976) ผลการวิเคราะห์พบว่า

1) ข้อคำถามในแบบประเมินความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 เป็นข้อคำถามที่ใช้ได้สามารถนำไปใช้ได้

2) ข้อคำถามในแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 เป็นข้อคำถามที่ใช้ได้สามารถนำไปใช้ได้

3) ข้อคำถามในแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.00 เป็นข้อคำถามที่ใช้ได้สามารถนำไปใช้ได้

2.3.3 ปรับปรุงแก้ไขภาษาในข้อคำถามให้มีความชัดเจนและครบถ้วนจากนั้นนำแบบประเมินไปทดลองใช้ (Try out) กับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 13 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 30 คน และนักเรียน จำนวน 30 คน โรงเรียนท่าตูมประชาเสรมวิทย์ อำเภوتاตูม จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายในการประเมินโครงการครั้งนี้ เนื่องจากเป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 ที่มีบริบทใกล้เคียงกัน และมีการดำเนินโครงการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเช่นเดียวกัน จากนั้นนำมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) คือ การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2557 : 296) ผลการวิเคราะห์พบว่า

1) ข้อคำถามในแบบประเมินความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.41-0.95 แสดงว่าทุกข้อใช้ได้ และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.99 แสดงว่ามีค่าความเชื่อมั่นสูง สามารถนำไปใช้ได้

2) ข้อคำถามในแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.75-0.95 แสดงว่าทุกข้อใช้ได้ และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.99 แสดงว่ามีค่าความเชื่อมั่นสูง สามารถนำไปใช้ได้

3) ข้อคำถามในแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.64-0.89 แสดงว่าทุกข้อใช้ได้ และค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบประเมินทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ 0.98 แสดงว่ามีค่าความเชื่อมั่นสูงสามารถนำไปใช้ได้

2.4 ชื่อนำไปใช้และประเมินผล นำแบบประเมินความพึงพอใจทั้ง 3 ฉบับ ไปใช้กับคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 13 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 320 คน และนักเรียนโรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ จำนวน 320 คน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ประเมินได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

1. แจกแบบประเมินด้านผลผลิตของโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 จำนวน 122 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลกลับด้วยตนเอง

2. แจกแบบประเมินความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 33 จำนวน 13 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 320 คน และนักเรียนโรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ จำนวน 320 คน รวมจำนวน 653 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลกลับด้วยตนเอง

3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบประเมินทั้งหมด และนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมินและการแปลผลค่าเฉลี่ย ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2550 : 69)

คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความคิดเห็น/ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความคิดเห็น/ความพึงพอใจในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความคิดเห็น/ความพึงพอใจในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความคิดเห็น/ความพึงพอใจในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความคิดเห็น/ความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

การสรุปผลการประเมิน การแปลความหมายพิจารณาจากเกณฑ์การตัดสิน ดังนี้

ตัดสินผ่านเกณฑ์ หมายถึง ตั้งแต่ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 หรือระดับมากขึ้นไป

ตัดสินไม่ผ่านเกณฑ์ หมายถึง ตั้งแต่ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 หรือระดับปานกลางลงไป